

Paulus' 2. Brev til Korintherne

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Menigheden i Korinth blev dannet under Paulus' halvandet års ophold i byen i årene 50-52. Paulus skriver sit Første (Korinther B; vort første) Brev til korintherne fra Efesos i år 55; inden da har han skrevet et brev, som er tabt (Korinther A).

Men forholdene i Korinth udvikler sig ikke, som Paulus kan ønske sig dem. Tværtimod. Derfor, medens han opholder sig i Efesos, tager han en afstikker til Korinth, for at sætte visse ting på plads (år 55 eller 56) men dette besøg bliver til uendelig sorg og smerte, for ham og for korintherne. Tilbage i Efesos sender han dem et brev (Korinther C; ikke længere eksisterende)), som han sender med Timotheus. Men Timotheus' mission lykkes ikke.

Paulus' oprindelig plan efter afslutningen af hans lilleasiatiske mission havde været at besøge Korinth via Makedonien, men den ændres nu således:

Korinth -> Makedonien -> Makedonien -> Korinth.

Men på grund af den udvikling, der har fundet sted i Korinth, ændrer Paulus den plan tilbage til den oprindelige. Timotheus vender tilbage og fortæller Paulus om sin mislykkede mission i Korinth. Paulus sender Titus til Korinth og nu ankommet til Makedonien venter han med spænding og angst på, at Titus skal komme tilbage med forhåbentlig gode nyheder fra Korinth.

Med Titus velankommen og med de gode nyheder, han havde med sig, skriver han Korinther D, vort Andet brev til Korintherne *Ikke alting* om forholdene i Korinth er dog opklaret hermed; flere problemer omkring brevets tilblivelse og indhold står stadig uløste, ikke mindst spørgsmålet om "overapostlene" og deres ankomst til Korinth.

Opbygning:

- I. 1:1 - 2:13 Hvorfor Paulus skrev i stedet for at komme
- II. 2:14 - 7:4 Tjenesten under en ny pagt
- III. 7:5 - 9:15 Paulus i Makedonien: Nyhederne Titus kom med
- IV. 10:1 - 13:14 Nye og meget alvorlige problemer

Indhold:

For vort formål vil vi lægge vægten på afsnit II og IV.

Men inden vil vi se lidt på brevets øvrige indhold:

A. Omstændighederne omkring Paulus' tjeneste

- Stor fare, ja ligefrem dødsfare.
- Stærke og opslidende indre konflikter
- Paulus' "ulykkelige" kærlighed til korintherne (1:1-2:13; 7:1-16)

B. Indsamlingen til de hellige i Judæa (8:1 - 9:15)

- De makedoniske menigheders eksempel. Korintherne med alle deres privilegier bør ikke være mindre engagerede.
- Organiseringen af indsamlingen
- Motiverne og principperne for kristen gaven: Frivilligt, ikke af tvang
- Guds kontinuerlige omsorg og gaven; Kristi kostelige gaven sig selv
- Såtid og høsttid
- Fællesskab
- De manges taksigelse til Gud

C. Tjenesten under en ny pagt (2:14 - 7:4)

- *Paulus' modstanderes kritik af ham.* Men hvordan var det nu det forholdt sig i virkeligheden? Med *i Kristi triumftog*, men Paulus kvalificerer udtrykket på mest afgørende vis; ingen må og ingen skal misforstå det. Hvad nu med korintherne? Er ikke de, om nogen apostlenes *anbefalingsbrev*? *Et levende brev*, skrevet i hjerter, ikke i sten, læst af alle mennesker
- *Kontrasten mellem den gamle og den ny pagt*, mellem *bogstav og Ånd*, mellem *dødens og livets tjeneste*, mellem tjenesten som fører til *fordømmelse* og tjenesten som fører til *retfærdighed*, mellem *en herlighed, der svandt og en herlighed, der bliver*. Den nye pagts *åbenhed og frihed*; den gamle pagts lukkethed og tilsløring. Kun i Kristus tages sløret bort. Den nye pagts *forvandlende evne* (2:14-3:18).
- *Guds herlighed på Jesu Kristi ansigt* (4:1-6)

- *Skatten i lerkar og evig herlighed* (4:7-18). Ordene ”skat” og ”lerkar” og kontrasten mellem dem bærer afsnittet (4:7-18)
- *Hvad der sker for den troende i døden*; vore bestræbelser på så længe vi ”ikke er hjemme” at være Herren til behag. *Kristi domstol*, som vi alle skal fremstilles for (5:1-10)
- *Forligelsens tjeneste*, som Gud har ført igennem i Kristus, Hans Søn og fortsat fører igennem ved apostlene (og ved os) . *En nye skabelse* (5:11-19)
- *Tjenere på Kristi vegne*, udsendinge, medarbejdere. Paulus’ appel til dem udenfor: Bliv forligt med Gud! til korintherne: Må det ikke være forgæves, at I har modtaget Guds nåde. *Paulus’ personlige anbefaling*: sindelag og opførsel under alle, selv de mest ekstreme omstændigheder (5:20-6:10)
- *Paulus’ appel til korintherne* (6:11-7:4; ”Træk ikke på samme hammel som de vantro” – hvad mener Paulus med det?

D. Nye og meget alvorlige problemer i Korinth (10:1-13:14)

- *Paulus’ forsvar* (10:1-11:15):
 - Korinthernes kritik: Paulus’ våben er verdslige, siger man, men er de nu det? (10:1-7a)
 - Paulus apostolske autoritet (10:7b-11); hvori er den kommet til syne? Sammenligningerne man gjorde sig (10:12-18: hvem er nået hvor langt inden for de tilmålte grænser?)
 - Paulus’ svar: Jeg har lovet jer til Kristus (11:1-4)
 - Overapostlene (11:5-6)
 - Paulus og korinthernes penge (11:7-11)?
 - Yderlig beskrivelse af overapostlene og deres forførende tjeneste (11:12-15)
 - Paulus’ harske sprog, et problem for det moderne sind, men behøver det være et problem?

- *Paulus: tåbe og en svækling!* (11:16-13:14)
 - *Kristi tåbe* (11:16-33):
 - a Pral
 - b Paulus’ jødiskhed
 - c Tåbelighed og svaghed
 - d Måden Paulus var leder på
 - *Paulus’ ”torn” i kødet* (12:1-10)
 - a Overmåde store åbenbaringer
 - b Tornen
 - c Guds kraft udfoldes i magtesløshed
 - d Paulus en svag mand
 - *Dette har været for jer* (12:11-19)
 - a Apostlenes tegn
 - b Hvorfor er Paulus gået sit dybt ind i det med sin svaghed?
 - c Lær af mig
 - *Paulus’ tredje og sidste besøg: Ransag jer selv* (12:20-13:4)
 - a Et moralsk skred i menigheden i Korinth (12:20-21)
 - b Kraft i magtesløshed (13:1-4)
 - *Ransag jer selv* (13:5-13): Er Kristus i jer?
 - Afsluttende bøn (13:14): Gud kærlighedens og fredens Gud

Ender historien om korinthermenigheden lykkeligt eller ulykkeligt?